

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἑνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἑξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στήλων δραχμᾶς. 3.
Διατρίβαι καὶ διασκευαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

1. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1877.

Νέον ἔτος ἀνατέλλει σήμερον, ὃ φί-
λοι ἀναγνώσται, τὸ δὲ παρελθὸν ἔδυσεν
εἰς τὰ βάθη τῆς αἰωνιότητος. Ἔδυσεν
καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὡς ἔδυσαν πάντα
τὰ πρὸ αὐτοῦ καὶ τὰ ἀπ' αἰῶνος, ἀλλ'
ὅμως ἡ μνήμη του θέλει διαμείνει ἀνε-
ξάλειπτος ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἰδίως τοῦ ἡμε-
τέρου ἔθνους, διότι τὸ ἀπαίσιον αὐτοῦ
πρόσωπον διεδραμάτισε μάλιστα ἐν τῇ
Ἀνατολῇ καὶ πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλά-
δος.

Τῷ ὄντι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, τῶν φυ-
λῶν, ἔθνῶν καὶ λαῶν ὅσοι κατοι-
κοῦσιν ἀπὸ τῶν Ἀτλαντικῶν τερμόνων
μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγου καὶ
ἀπὸ τῆς παγωμένης ἄρκτου μέχρι τῶν
Λιβυκῶν ἐρήμων, μόνον τὸ ἱστορικὸν καὶ
ἔνδοξον ἄλλοτε τῶν Ἑλλήνων ἔθνος
κατεδικάσθη νὰ πῆν τὸ ποτήριον τοῦ θά-
νάτου, ἀλλὰ δ' ἐκ τῆς ἀφανείας καὶ ἀ-
νυπαρξίας ἐκλήθησαν εἰς ὑπαρξιν καὶ
ζωήν.

«Τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ
τετράκις, οἱ τό τ' ὄλοντο» ἔγραψε
παιδίον μικρὸν, ὅτε ὁ φοβερός στρα-
τηγὸς τῶν Ῥωμαίων Μούμιος, κατα-
σχάπτων τὴν Κόρινθον καὶ δουλῶν τὴν
Ἑλλάδα, διέταξεν αὐτὸ νὰ γράψῃ καὶ ὁ
ὑπὸ τοῦ ἀθώου νηπίου χαραχθεὶς ἐκεῖ-
νος στίχος ἐκίνησεν εἰς δάκρυα, οὐ μόν-
ον τοὺς παρεστῶτας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
τὸν ἄγριον Μούμιον. Ἀλλὰ φεῦ! τοὺς
κατὰ τὸ 1876 Μουμμίους τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ, ποῖα ἄρά γε φωνὴ δύναται νὰ
συγκινήσῃ;

Συνελθόντες οὗτοι ἐξ Ἑυρώπης
ἐν τῇ Πόλει ἐκείνῃ, ἐν ἣ ὀχυρω-
θεὶς ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ μαχόμενος ἐπὶ
χίλια ἔτη, ἔπεσε τέλος ὑπὲρ τοῦ πολι-
τισμοῦ ὀλοκαύτωμα, ἀφοῦ ἠγωνίσαστο ἐ-
ναντίον τῶν ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Νότου καὶ
Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν Βαρβάρων, Οὐνῶν,
καὶ Γόθων, Σκυθῶν καὶ Βανδάλων, Νορ-
μανδῶν καὶ Βουλγάρων, Περσῶν καὶ Αὔ-

ἄρων, Ἀράβων καὶ Τούρκων, διὰ τῶν
Θεοδοσίων καὶ Βελισσαρίων καὶ Ἡρα-
κλείων καὶ Λεόντων καὶ Βασιλείων καὶ
Νικηφόρων καὶ Κομνηνῶν καὶ Κωνσαν-
τίνων, ὡς ἄλλοτε κατὰ τῶν Περσῶν καὶ
Μήδων ἐν τῇ κυρίως Ἑλλάδι κατὰ τὸν
Μαραθῶνα καὶ τὴν Σαλαμίνα καὶ τὰς
Θερμοπύλας καὶ τὰς Πλαταιάς συνελ-
θόντες, λέγω, ἐξ Ἑυρώπης ἐν μέσῳ τῆς
Πόλεως ἐκείνης, κόπτουσι τὰ σάβανα τοῦ
Ἑλληνισμοῦ καὶ πειρῶνται νὰ θάψωσιν
αὐτὸν ζῶντα, ἐν ᾧ οὐδ' αὐτὴ ἡ 29 Μα-
ίου τοῦ 1453 τοιοῦτον ἐπεχείρησεν ἐν-
ταφιασμόν.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι πᾶν ἀτο-
μον καὶ πᾶν ἔθνος εἶναι κατὰ τὸ κοινόν
λόγιον ἄξιον τῆς ἑαυτοῦ τύχης· εἶναι
ἀληθές ὅτι τὸ Ἑλλην. ἔθνος μετὰ τὴν
ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ δὲν ἠκολούθησεν ἀ-
παρεγκλίτως τὸν πρὸς τὸν προορισμόν
αὐτοῦ δρόμον· εἶναι ἀληθές ὅτι ἐπιδοθὲν
εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης, ἀπέβαλεν ἐν
μέρει τὸ μάχιμον αὐτοῦ δι' οὗ ἰδίως ἀ-
νέκτησε τὴν μερικὴν αὐτοῦ ἀνεξαρτη-
σίαν· εἶναι ἀληθές ὅτι ἀπὸ τῆς Ὀκτω-
βριανῆς ἰδίως μεταπολιτεύσεως, ἡ κα-
τάπτωσις τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀρετῆς
καὶ ἡ διοίκησις του ὑπῆρξεν οἰκτραί· ἀλλ'
ὅμως τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἡ ἔθ-
νικὴ αὐτοῦ ζωὴ καὶ ἡ πρὸς τὴν πρόο-
δον τάσις ἀρκούντως ἐξεδηλώθησαν ἐν
τῇ μεγάλῃ διανοητικῇ αὐτοῦ καὶ ὕλικῇ
ἀναπτύξει;

Τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι ἐν τῷ βρα-
χεῖ χρόνῳ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτοῦ, μί-
α μόνη ἐλευθερά γωνία, ἀνίδρυσεν ἐκβάθρων
πόλεις ὠραίας, καὶ ἀνέπτυξεν ἄλλας
πρὸς παρχοῦσας, ἀνήγειρε σχολεῖα, γυμνά-
σια, Πανεπιστήμιον, Ἀκαδημίαν, καὶ διέ-
δωκε τὰ γράμματα εἰς τὸν λαὸν τοσοῦ-
τον ὅσον ὀλίγα τῶν πεφωτισμένων ἔθ-
νῶν; Δὲν ἠῤῥηξε τὴν ναυτιλίαν, τὴν
βιομηχανίαν, καὶ τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ τὸ
Ἑλλην. ἔθνος; Δὲν ἐπολλαπλασίασε
τοὺς πόρους του καὶ δὲν ἐτριπλασίασε
τὸν πληθυσμόν του; Ἡ μήπως καὶ ἐάν
ἔχῃ καὶ ἑλλείψει πολιτικὰς καὶ κοι-

νωνικὰς κακίας, δὲν παρέλαβε καὶ ταύ-
τας καὶ ἐκείνας ἐκ τῆς Ἑυρώπης καὶ
τῆς Ἑυρωπαϊκῆς διπλωματίας;

Εἰς πολιτικὰ κόμματα καὶ φατρίες,
εἰς Ἀγγλιστὰς, Γαλλιστὰς καὶ Ναπαίους
διήρσαν τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἀγγλία ἡ Γαλ-
λία καὶ ἡ Ῥωσία· τὴν δὲ διαφορὰν καὶ
τὴν ἐκclusiv τῶν ἠθῶν καὶ τὴν πολυτέ-
λειαν εἰσήγαγεν αὐτῷ ἡ μετὰ τῆς Ἑυ-
ρώπης ἐπιμιξία. Τὴν ἐπανάστασιν τοῦ
1854 ἐξεμεταλλεύθη ἡ Ῥωσία, καὶ ὡς
ἐκ τούτου διηγέρθη κατ' ἡμῶν ἡ Δύσις,
αὐτὴ δὲ προκαλέσασα μετὰ τοῦ Ἑλλ.
λαοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἀδιάλ-
λακτον μῖσος, ἐξεθρόνισε τέλος αὐτὸν
καὶ ἀπήγαγε διὰ τῆς Σύλλης ὅθεν ἤλ-
θεν· ὡς ἄλλοτε ἀπὸ κοινοῦ αἱ αὐταὶ δυ-
νάμεις συγκρούσασαι τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ Κυ-
βερνωμένους, προῦκάλεσαν τὸν τραγι-
κὸν ἐκείνου θάνατον καὶ ἐπὶ τέλους ἀφή-
σασαι τὴν Ἑλλάδα ἀκυβέρνητον, μικροῦ
δεῖν κατεπόντιζον αὐτὴν εὐθὺς, ὡς εἶχεν
ἀναδύσει ἐκ τῶν κυμάτων τῆς δουλείας.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς προφά-
σεως δι' ἣν ἀσυστόλως διατείνονται νῦν
οἱ ἐν Κων]πόλει διπλωμάται ὅτι προ-
σφέρονται ὅπως προσφέρονται πρὸς τὸν
Ἑλληνισμόν; ὅτι δηλαδὴ δὲν ἐπανε-
στησαν ἤδη αἱ Ἑλληνικαὶ χῶραι οὐδ' ἐ-
χύθη νῦν αἷμα ἑλληνικόν! Τί δὲ περὶ
τῆς πικρᾶς εἰρωνείας ὅτι οἱ Ἑλληνες
συζῶσι μετὰ τῶν δεσποτῶν αὐτῶν ἐν
ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ! Οἱ Ἑλληνες, οἵτι-
νες ἂν ἔχωσιν ἀρετὴν τινα, αὐτὴ εἶναι
τὸ ὑπὲρ ἐλευθερίας αἶσθημα. Οἱ Ἑλληνες
οἵτινες ἂν ἀνεδείχθησάν ποτὲ μεγάλοι,
ἀνεδείχθησαν μαχόμενοι ὑπὲρ ἐλευθε-
ρίας (Οἱ Ἑλληνες συζῶσιν ἐν ὁμονοίᾳ
μετὰ τῶν Τούρκων! Μετὰ τῶν Τούρ-
κων, οἵτινες ἐπὶ 400 διατελοῦσιν ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐσρατοπευδευμένοι καὶ σιδηροφο-
ροῦντες μετὰ τῶν Τούρκων ὧν ἡ κατά-
κτησις οὐδέποτε ἐνμιμοποιήθη, διότι
οὔτε μετέδωκαν τοῖς Ἑλλησιν οὔτε με-
τέλαβον παρ' αὐτῶν ὀρησκείας, γλώσσης,
ἠθῶν, ἢ εἰθίμων.

Δέν επανέστη, λέγουσιν, ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἀπὸ τῆς Ἀλώσεως μέχρι σήμερον γενικὰς μὲν καὶ μεγάλας ἐπαναστάσεις, ὡς τὴν τοῦ 1821 ἤγειρε πλείους τῶν δέκα, μερικὰς δὲ καὶ τοπικὰς ὡς τὴν τελευταίαν τῆς Κρήτης πλείονας τῶν ἐκατὸν ἐν αἷς οὐδὲ σπιθαμῇ γῆς ἐμεινεν ἄνευ δακρύων, οὐδὲ λθος ἄνευ αἵματος.

Ἄλλ' οὐχὶ, δέν εἶναι παῦτα βεβαίως τὰ ἀληθῆ αἰτία δι' ἃ ἡ Εὐρώπη συμπεριφέρεται οὕτως πρὸς τὴν Ἑλλάδα, οὐδὲ πρώτην ἤδη φορὰν τοιαύτην πρὸς αὐτὴν μετέρχεται πολιτείαν, καίπερ πλειστάκις αὐτὴν διασώσασαν ἀπὸ τοῦ βαρβαρισμοῦ καὶ μεταδώσασαν αὐτῇ τὸν πολιτισμόν. Διότι οὐ μόνον τὸ πάλαι ὑπέστη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Γαλατῶν μείζονα κακὰ ἢ ἐκ τῶν τῆς Ἀσίας λαῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα οἱ Γότθοι, οἱ Βάνδαλοι, οἱ Σκυθαι καὶ οἱ Ῥῶσοι μεγάλας αὐτῇ ἐπήνευγον καταστροφάς. Οὐδὲ κατεδιώχθη ἀπηγέστερον ὑπὸ τοῦ φανατισμοῦ τοῦ Ἰσλαμ ἢ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Βατικανῷ Χριστιανισμοῦ. Οὐδ' ἔπραξαν ἐν Κ]πόλει μείζονα ἀπανθρωπίας τῷ 1453 οἱ Τούρκοι ἢ οἱ σταυροφόροι τῷ 1204. Οὐδ' ἤθελε πέσει ἡ Κωνσταντινούπολις ἐὰν ἡ Δύσις ἤρχετο πρὸς βοήθειαν αὐτῆς. Οὐδ' ἤθελε δουλωθῆ τότε ἀμέσως ἡ Ἀλβανία καὶ ἡ κυρίως Ἑλλάς, ἐὰν οἱ ἐν Ῥώμῃ συνεκινουῦντο πρὸς τὰ δάκρυα ἄτινα ἔρρεον ἐκ τῶν ἠρωϊκῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Σκενδέρμπεη. Οὐδ' ἤθελε διαμείνει μέχρι σήμερον ἡ Ἑλληνικὴ Χερσόνησος ὑπὸ τοιαύτην δουλείαν ἐὰν νῦν μὲν ὁ Κάρολος Ζ' καὶ Λουδοβίκος ὁ ΙΑ' τῆς Γαλλίας δέν ἐματαίουσιν τὴν κατὰ τῶν Τούρκων σταυροφορίαν, νῦν δὲ ὁ Φραγκίσκος Α' τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος σχέδια τοῦ Καρόλου Ε' τῆς Ἰσπανίας καὶ ἂν ποτὲ μὲν οἱ Βενετοὶ, οἱ Τοσκανοὶ καὶ οἱ Νεαπολίται ἐπιβουλευόμενοι τὴν πίστιν τῶν Ἑλλήνων, ποτὲ δὲ οἱ Ῥῶσοι τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ὑπαρξιν, δέν ἤγειραν μὲν δι' αὐτῶν συχνὰς ἐπαναστάσεις, εἶτα δὲ δέν ἐγκατέλιπον αὐτοὺς νὰ πνίγῃνται εἰς τὸ αἷμά των. Ἐὰν δ' ἐπὶ τέλος μία γωνία τῆς Ἑλλάδος ἀπηλευθερώθη, τοῦτο δέν ὀφείλεται βεβαίως εἰς τὴν Ἱερὰν συμμαχίαν ἀλλ' εἰς τὸν ἠρωϊσμόν τῶν Ἑλλήνων. Ναι, ἴς τὸν ἠρωϊσμόν τῶν Ἑλλήνων ἀνήκει τὸ παρελθὸν αὐτῶν καὶ αὐτὸ ἀνακαλέσαντες, παρ' αὐτοῦ δέον νὰ ἐλπίζωσιν ὅμοιον μέλλον.

Ἄλλ' ἴσως τις τῶν μὴ καλῶς εἰδότην τὰ πράγματα, ἤθελεν ἀναμνήσει ἡμῖν τὸν Βύρωνα, καὶ τὸν Ἀστιγγα, τὸν Φαβιέρων καὶ τὸν Νόρμαν, τὸν Τζούρτζ καὶ τὸν Σανταρόζαν, τὸν Κοδριγκτῶνα καὶ τὸν Δεριγνύ, τὸν Ἀμιλτῶνα καὶ τὸν Ἄιδεν, τὸν Λουδοβίκον καὶ τὰ φιλελληνικὰ κομητάτα, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸν μέγαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ εὐεργέτην Γεώργιον τὸν Κάνιγγα, ὃν πάντων εἴη τὸ μνημόσυνον αἰώνιον!

Ἄλλ' οὐχὶ οὔτε ἡμεῖς οὔτε οὐδεὶς οὐδέποτε τῶν Ἑλλήνων θέλει λησμονῆσει τοὺς ἀθλοφόρους ἐκείνους τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἡρώας, οἵτινες οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μισελληνικὰς τῆς Εὐρώπης Κυβερνήσεις, ὧν αἱ μὲν συνελάμβανον τὸν γίγαντα τῆς Θρακοελληνικῆς Χερσονήσου Ῥήγαν, αἱ δὲ ἀπεκέρηττον καὶ ἐφυλάκιζον τοὺς Ὑψηλάντας, ἀλλὰ ἀπεκάλουν Καρβουναρέους τοὺς Ἕλληνας ἡρώας καὶ ἄλλοι ἀπεκάλουν τὸ ἔργον τοῦ Ναυαρίνου «Πολιτικὸν λάθος».

Ἡ μήπως ὅτε τῷ 1854 ὑπεβοηθήσαμεν τοὺς ἐπαναστάτας ἀδελφούς ἡμῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, δέν ἐρραπίσθημεν τρομερώτερον ἢ κατὰ τὰ Παρκερικά, καὶ δέν ἐλογίσθημεν λησὰ καὶ ἀνάρται καὶ δέν ἠπειλήθη διὰ τῆς κατοχῆς τῶν Ἀθηνῶν ἡ ἐλευθερία ἡμῶν; Ἡ μήπως κατὰ τὴν ἠρωϊκὴν τῆς Κρήτης ἐπανάστασιν δέν ἐξουδενώθημεν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης ὅσον οὐδὲν ἄλλο ἔθνος, καὶ δέν ἐρρίφθημεν δεσμῶται ἐνώπιον τῶν τυράννων ἡμῶν;

Ἄλλὰ τώρα ὦ τώρα, τῇ ἀληθείᾳ, καταλαμβάνεται τις ὑπὸ φρίκης ἐκ τῆς πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν συμπεριφορᾶς τῆς διπλωματίας· διότι ἡ μὲν Ῥωσσία διεγείρει πρῶτον βουλγαρικὰ ζητήματα πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Πανσλαβισμοῦ, ἡ δὲ Ἀγγλία ἀντὶ ν' ἀντιτάξῃ κατὰ τῶν σχεδίων αὐτῆς τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, τοῦ ἰαντίον διαβουκολεῖ αὐτὸ δι' ὑποσχέσεων, ὅπως μὴ κινήθῃ καὶ περιπλέξῃ ἐτι μᾶλλον τὰ τῆς Τουρκίας. Εἶτα δὲ οὐ μόνον ἐγκαταλείπει αὐτὸ σκληρῶς, ἀλλὰ καὶ κατειρωνεύεται τὴν εὐκρίνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν καλὴν πίστιν καὶ συγκατατίθεται νὰ παραδοθῇ τοῖς Βουλγαροῖς ἢ πατρὶς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ ὁ οὐρανομήκης Ἄθως, δι' οὗ ἐξήτησέ ποτε ἡ Ἑλληνικὴ μεγαλοφυΐα νὰ ἀπεικονίσῃ τὸν ἡρώα τῆς μεταβάλλουσα αὐτὸν εἰς γιγαντώδη Ἀλέξανδρον.

Τούτων ἐνεκεν, ὦ ἀναγνώσται, ἄς συνέλθωμεν εἰς ἑαυτοὺς καὶ ἄς γίνωμεν φρονιμώτεροι, νὰ παρατηρήσωμεν δὲ μετὰ μείζονος περισκέψεως ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι πολλοὶ καὶ ποικίλοι καὶ φόβος μήπως οὐ μόνον ἐκτασις ὄριον μηδέ ποτε ἡμῖν χορηγήθῃ, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀπολέσωμεν ὅ,τι ἡμῖν ὑπάρχει.

Ἄς ἐννοήσωμεν πλέον ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀμιλλῶνται πολλοὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ πρὸ πάντων δύο δυνάμεις μεγάλας περὶ τοῦ ποτέρα νὰ καταβροχθίσῃ μείζον μερίδιον. Ἄς ἀποφεύγωμεν λοιπὸν ἐν πρώτοις τὸ νὰ διεγειρωμεν τὴν ἀντιζηλείαν αὐτῶν ὑπὲρ μηδετέρας ἐνθουσιῶντες. Ἄς ἐξαρτήσωμεν δὲ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς ἐκείνου ὅστις κρίζας ἐθνῶν ὑπερηφάνων ἐξέτιλε καὶ κατέστρεψε χώρας αὐτῶν καὶ ἀφῆρεσεν ἀπὸ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἄς ἀναμνησθῶμεν τὴν προγονικὴν δόξαν καὶ τὴν πατρικὴν ἡμῶν

εὐκλειαν. Ἄς ἀνακαλέσωμεν τὴν ἀπὸ πολλοῦ φυγαδευθεῖσαν ἀπὸ τῆς χώρας ἡμῶν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀρετὴν. Ἄς ἐργασθῶμεν ἕκαστος τὸ ἐφ' ἑαυτῷ ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Οἱ πολιτικοὶ πρὸ πάντων ἄς καταρρίψωσι τὴν ἠνιδρύσαντο σχεδὸν ὀλιγαρχικὴν καὶ ἀνθεθνικὴν ἐν τῇ βουλῇ πολιτείαν ἄς καταρρίψωσι πρὸ πάντων τὸ εἶδωλον τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς φιλαρχίας καὶ ἄς ἐτοιμασθῶμεν καὶ ὀργανωθῶμεν ὅσον τάχος στρατιωτικῶς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. Μὴ ἀποθαρρυνθῶμεν δὲ τὸ παράπαν ἐνθυμούμενοι ὅτι καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐναντίον τῆς θελήσεως τῆς ἱερᾶς συμμαχίας καὶ τῆς Εὐρώπης κατέρωσαν διὰ τῆς βοήθειας τοῦ Θεοῦ ἔργα θαυμαστὰ καὶ μεγάλα, ἠλευθέρωσαν μέρος τῆς πατρικῆς χώρας καὶ εἶπον μετὰ παρρησίας «Γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός».

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐξεδόθη πρὸ δικτῶ ἡδὴ ἡμερῶν παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφεσῶν ἢ ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκκρεμοῦς διαφορᾶς μετξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐταιρίας Ροῦ καὶ Σερπιέρη, καὶ εἶτα τῆς ἐταιρίας τῶν Μεταλλουργείων Λαυρίου, περὶ ἐκκαμινεύσεως ἐξβολῶδων καὶ σκωριῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον. Ὅτε ἡ ἐταιρία τῶν Μεταλλουργείων ἠγάρασε παρὰ τῶν κυρίων Ροῦ καὶ Σερπιέρη τὰς ἐν Λαυρίῳ κτήσεις αὐτῶν, ἀνέλαβε καὶ εἰς βάρους τῆς τὴν ἐκκρεμῆ ταύτην μετὰ τοῦ δημοσίου δίκην ἤδη δὲ καταδικάζονται τὰ Μεταλλουργεῖα νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸ δημόσιον 1,750,000 φράγκων! Τοῦτο ἀληθῶς ἔλειπεν ἀπὸ τὴν ἀτυχῆ αὐτῆν ἐπιχείρησιν ὅπως φέρῃ τὴν τελείαν αὐτῆς καταστροφὴν.

— Τὸ «Δίκαιον» τῆς Ῥώμης λέγει ὅτι ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἐπρότεινεν εἰς τὰ κράτη τὰ ἀποτελοῦντα τὴν νομισματικὴν ἐνωσιν νὰ μὴ συνέλθωσιν εἰς συνδιάσκεψιν ἥτις ἐμελλε γενέσθαι ἐν Πρισιόσις τὸν προσεχῆ Ἰανουάριον, ἀλλὰ νὰ ἐρῶσιν δι' ἀπλῆς διαμμοιβῆς δηλώσωσιν ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἀργυρῶν πενταφράγκων ὅσα θὰ κοπῶσι τῷ 1877 δι' ἕκαστον τῶν Κρατῶν, θὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἡμισυ τοῦ ὀρισμένου ἡδὴ ποσοῦ διὰ τὸ 1876.

Τὸ «Δίκαιον» προστίθεισιν ὅτι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις παρεδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην. Τὰ δὲ ποσὰ τῆς ἐκδόσεως διὰ τὸ 1877 ὀρίσθησαν ὡς ἑξῆς· διὰ τὴν Γαλλίαν 27 ἑκοτομμύρια φράγκα· τὴν Ἰταλίαν 3 ἑκατομ. τὴν Βελγικὴν 5 ἑκατομμύρια 400 χιλ. τὴν Ἑλβετίαν 3,600,000· τὴν Ἑλλάδα 1,000,000· ἐν ὅλῳ 55,000,000.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτῆς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας», λόγον ποιούμενος περὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων γράφει. «Οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἀναντιρρήτως πληρέστατα δίκαιον, διότι ἀντιπροσωπεύουσι μετὰ τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων τῆς Πύλης τὸ νομιμονέστατον καὶ ἐκπολιτιστικώτατον στοιχεῖον καὶ ἐπομένως δικαιούνται εἰς μείζονα πρὸς τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν συγκατάβασιν».

— Οί εν Κερκύρα Ισραηλίται προσήνεγον υπέρ του εθνικού στόλου δραχ. 2,280.

— Η σύγκλητος του Πανεπιστημίου απέστειλε προς τον κ. Γλάδστονα ευχαριστήριον επιστολήν, γραφείσαν υπό του καθηγητού κ. Φιλ. Ιωάννου.

— Την παρελθούσαν Κυριακήν φαυλόβιοι επιτεθέντες παρά τον Ξηρόκαμπον κατά τινος νέου, έτραυματίσαν αυτόν επικινδύνως, είτα δέ νομίσαντες αυτόν νεκρόν κατέρριψαν εκεί εν τής γειφύρας· ο τραυματισθείς εύρίσκεται εν κινδύνω, οί δέ κακούργοι συνελήφθησαν.

— Την Κυριακήν έγένητο η δημοπρασία των δημοτικών δασμών και ο επί των εν του εξωτερικού εισαγομένων κατεκυρώθη επ' όνόματι του κ. Α. Μεσχίνη διά δραχμάς 281 χιλιάδες, η δημοπρασία επαναληφθήσεται την προσεχρή Κυριακήν, προσενεγκόντος άλλου πλειότερα.

— Την δευτέραν τὸ έσπέρας, ενφ' υπηρέτρια επισήμου ένταύθα πολίτου απήρχετο εις την οίκίαν του κυρίου της φέρουσα κρέας εν ταψίω έψημένον, επισπόντες κατ' αυτής άγνωστοί ήρπασαν αυτό εν των χειρών της και απήλθον. Το πράγμα αν και εκ πρώτης όψεως φαίνεται άστειον είναι υπ' άλλην έποψιν άξιον προσοχής, διότι τοιαύτη επίθεσις ίσως είναι προδρομος άλλων σπουδαιοτέρων, προκαλουμένων και ως εκ της μαστιζούσης τον εργατικόν κόσμον άεργίας και πείνης.

— Ο χειμών παρέρχεται ένταύθα ένκαλοκαρξία, επικρατούντων νοτίων ανέμων, και σπανίως πνέοντος του Βορρά. Βροχαί δέ κατά την άρχήν έγέγοντο συνεχείς επί βραχύ διάστημα, έκτοτε δ' επικρατεί άνομβρία.

— Ο άκάματος Ιατρός και συγγραφεύς κ. Γούδας έδημοσίευσεν έν φυλλαδίω σπουδαίαν δικτριβήν περί των της Ανατολής πραγμάτων υπό την έπιγραφήν «Τὸ παρελθόν, τὸ παρόν και τὸ μέλλον της Ανατολής»

— Επίσης και ο γνωστός εκ προγενεστέρων συγγραφέων Κ. Αζμπαδάριος έδημοσίευσεν την επαινεθείσαν εις τον ποιητικόν διαγωνισμόν του 1875 κωμωδίαν του «ο πρωθυπουργός Σκουνοτύφλης».

— Τα παρελθόντα έτη ήσαν ψευδομεταλλευτικά, και έν αυτοίς η μεταλλειομανία είχε κατακλύσει την Ελλάδα. Το δέ παρελθόν, αν και υπό πασαν άλλην έποψιν υπήρξε δυστυχές, ήτο όμως έτος των αρχαιολογικών ανακαλύψεων, εξ των ιδίων αι έν Μυκήναις πλείστου λόγου τυγχάνουσιν άξιαι.

— Έπανελήθη και πάλιν η έκδοσις της έφημερίδος «Λαού» των συντακτών της οποίας οδόν μόνον ο κάλαμος, αλλά και τὰ αίσθήματα και αι γνώσεις και αι άρχαι και τὸ πολιτικόν θάρρος είναι γνωστά εις τὸ πανελλήνιον, και άτινα ευτυχώς δέν φαίνονται μεταβληθέντα οδδὲ μετά τον τραγικόν θάνατον του άρχουντάκτου αυτής του άειμνήστου Λογιστάτιδου, όστις αληθώς δυσαναπλήρωτον αφήκε κενόν έν τή Έλλην. δημοσιογραφία.

— Ο κ. Δημήτριος Κόντης εκ Βακχίου της Ρωμανίας απέστειλε προς την σύνταξιν της «Ημέρας» διασίλια φράγμα υπέρ του εθνικού στόλου. Το συνοδεύον την προσφοράν γράμμα ούχ ήπτον, η αυτή η προσφορά έγέγχε την φιλοπατρίαν του γνησίου

Έλληνας, όστις, άνελθόν εις ευπορίαν, πρό παντός άλλου άναμνηστικέται την πατρίδα και υπέρ του μεγαλείου αυτής μεριμνά. Η σύνταξις της «Ημέρας» έσπευσε να διαβιβάσθ ήδη εις την έν Αθήναις Έπιτροπήν του Έθνικού στόλου, ης προϊσταται ο σεβάσμιος ναύαρχος Νικόδημος, την γενικήν συνεισφοράν του Κ. Κόντη.

— Ο έν Κωνσταντινουπόλει άντιποικρικής της «Ημέρας» γράφει τὰ εξής λαβών άφορμήν να ήδη τον ρώσον πρεσβευτήν.— Ο στρατηγός Ιγνατιέφ, έν έπισκέφθη δεύτερον, μετά της συνήθους άφελείας και στωμυλίας του, ήτις υποκρύπτει μελετημένην διπλωματικήν πονηρίαν, εξέθηκεν ήμιν τὰς αποφάσεις της Συνδιασκέψεως. Έν στιγμής πατριωτικής άδημονίας παρέστησα εις τον στρατηγόν Ιγνατιέφ πόσον μεροληπτική υπήρξεν η διαγωγή του Συνεδρίου· άλλ' εκείνος άνενδισιάτως απήνητησεν. «Ότε συνεβούλευσα υμάς να δημιουργήσητε δι' αίματος ελληνικόν ζήτημα, δέν με ήκούσατε. Έπρωτιμήσατε να εμπιστευθήτε εις τὰς υποσχέσεις της Αγγλίας. Έπρεπε να έννοήσητε ότι τὸ 1876 δέν είναι ούτε τὸ 1854, ούτε τὸ 1866. Έσπερία Ευρώπη δέν υπάρχει σήμεραν.

Η Βουλγαρική Έξαρξία, Απαντα τὰ τουρκικά φύλλα επαινούσι την διαγωγήν των έν Φιλιππουπόλει όρθοδόξων, ολίνας κατ' έπίσημον τηλεγράφημα (δύπερ έδημοσίευσαν ήδη) διεμαρτυρήθησαν λέγοντες ότι ούδαμώς παραδέχονται την προσάρτισιν της περιφερείας Φιλιππουπόλεως εις Βουλγαρίαν. Έκ τούτου άφορμήν λαμβάνουσα η έφημερίς «Ιτιχάδ» παρενείρει τὰς εξής, ως λέγει, αξιοπίστους πληροφορίας.

Διά της προκηρύξεως του οργανικού Χάρτου οι Βούλγαροι διηρέθησαν εις δύο μερίδας. Είς την πρώτην εκ των μερίδων τούτων άνήκουσιν εκείνοι, ών τὸ πνεύμα όλοτελώς πλέον έδηλητηριάσθη υπό των σλαυικόν κομητάτων. Ουτοι ούδαμώς θέλουσι μείνει ευχαριστημένοι όποιαιδήποτε έλευθερία και αν παραχωρηθώσιν αυτοίς, προτιμώσι δὲ την έντελή δουλείαν των ζένων, της έντελυς ήμων έλευθερίας.

Είς την δευτέραν μερίδα άνήκουσιν οι έχοντες αληθή συναίσθησιν των καθηκόντων της υποταγής αυτών, και οι ούδαμώς κρίνοντες αναγκαίαν την κυβερνητικήν και διοικητικήν ανεξαρτησίαν, γνωρίζοντες ότι ο οργανικός χάρτης εξασφαλίζει αυτοίς έλευθερίαν, δικαίαν και τακτικήν κυβέρνησιν, γινώσκοντες δὲ ότι η έναντία πορεία αυτών ίσχυράν ήθελε προκαλέσει άντίστασιν των Μουσουλμάνων και Όρθοδόξων.

Η έν Κωνσταντινουπόλει έξαρχία άνήκει εις την δευτέραν ταύτην μερίδα. Μάλιστα δὲ πρόκειται όσονούπω να επιδοθώσι τη κυβερνήσει και τῶ συνεδρίω εκ μέρους αυτής αναφοραί, δι' ών διακηρύττουσιν ότι ο οργανικός Χάρτης έγγυξεται την έλευθερίαν αυτών, και κατά συνέπειαν παρακαλεί τὸ Συνεδρίον να μη έμμένη εις ζητήματα, άπερ μέγα θέλουσι χάσμα μεταξυ και των λοιπών της αυτοκρατορίας λαών.

Αλλ' έρωτώμεν, διατί έβράδυνεν η έκδήλωσις αυτή;

— Έν ιδιαίτερω τηλεγραφήματι εκ Λονδίνου λέγεται (κατά τον «Φάρων») ότι διαψεύδεται υπό των ήμισπισήμων έφημερίδων

η δια του τηλεγράφου εκ Κωνσταντινουπόλεως διαβιβασθείσα άγγελία, ότι ο μαρκήσιος Σαλισβουρή έδήλωσεν, ως λέγεται, τῶ Σουλτάνω ότι θα απήρχετο εκ Κωνσταντινουπόλεως, και ότι θα διέταττε τον άγγλικόν στόλον να αποπλεύσθ εκ των θωμανικόν ύδάτων, εάν η Υ. Π. δέν απέδέχετο τὸ πρόγραμμα της συνδιασκέψεως.

— Το επί των έσωτερικόν ύπουργείον δι' έγκυκλίου αυτού, αποσταλείσης χθες προς τὰ τηλεγραφέα του κράτους, έπεξηγούν τον κανονισμόν της διεθνούς τηλεγραφικής υπηρεσίας, διατάσσει όπως οι άποστολείς τηλεγραφημάτων υποχρεώνται να έγγράφωσιν επί του πρωτογράφου, άμέσως προς της έπιγραφής, τὰς ένδεχομένας σημειώσεις, τὰς άφορώσας εις την πληρήν απάντησιν, την είδοποίησιν παραλαβής, τὰ κατεπείγοντα τηλεγραφήματα, τὰ επί αντιπαραλαβή κλπ, αι δὲ σημειώσεις αυται διατιμώνται.

— Ο Ρωσικός τραπεζιτικός οίκος ο του Βαϊμακόφ έχρεωκόπησε. Το παθητικόν του άνέρχεται εις έν εκατομμύριον ρουβλίων. Η έμπορική κρίσις εξακολουθεί άκατάβλητος έν Ρωσία.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

— Κατά τηλεγράφημα του πρακτορείου Ρόυτερ, ο Κ. Κουντουριώτης διεκήρυξε τῶ Σιρ Έλλιοτ ότι η πολιτική της Ελλάδος έν τη άνχτολική συγκρούσει εξήρτηται εκ της πολιτικής της Αγγλίας. Εάν η Αγγλία τηρήσθ φιλικήν ουδετερότητα προς την Τουρκίαν, και η Ελλάς θα μείνη ουδετέρα. Αλλως θα ρυθμίση την πολιτικήν της προς την της Αγγλίας, συνωδία προς τὰ ίδια έαυτής συμφέροντα. Ο σκοπός του άγγλικού τούτου τηλεγραφήματος είναι προδήλος. Η δυστυχής Ελλάς χρησιμεύει μόνον ως μέσον έκφοβισμού, όπως πεισθή η Πύλη να ένδώση εις τὰς αίτήσεις των Σλάβων. Το καθ' ήμας, επί τη υποθέσει ότι ο Κ. Κουντουριώτης ώμίλησε πράγματι προς τον Σιρ Έλλιοτ, ως λέγεται ότι ώμίλησεν, όμολογώμεν ότι η ελληνική πολιτική φαίνεται ήμιν άκατανόητος. Θέλομεν καλά και σώνει να περνώμεν ένώπιον του κόσμου ως δορυφόροι και προστατευόμενοι των Αγγλων, ένφ' οι Αγγλοι αποδεικνύουσι διά πραγμάτων ότι ούδεμίαν έχουσιν όρεξιν να μάς προστατεύωσιν.

— Κατά τὰ εκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφήματα, έπιτροπή των έν Αθήναις Κοητών επέδωκεν εις τον μαρκήσιον Σαλισβουρίας Υπόμνημα περί της λυπηράς καταστάσεως της νήσου οδδ' Αγγλος απεσταλμένος υπεσχέθη να υπερασπίση τὰ δικαιώματα των Κοητών. Αλλά που και πότε θα γίνη η υπερασπισις αυτή; Αρίστην ευκαιρίαν, όπως λεχθή μία τουλάχιστον φιλική λέξις υπέρ των Έλλήνων έν γενει και υπέρ των Κοητών ιδία, παρείχεν η Συνδιάσκεψις. Αλλ' έν τη Συνδιασκέψει ο φιλόανθρωπος Αγγλος υπατρίδης δέν είχαν ώτα, η μόνον διά τὰς επικλήσεις των προστατευόμενων του Ιγνατιέφ.

— Ο «Χρόνος» γράφει έν κυρίω άρθρω ότι αι διαμαρτυρήσεις των Έλλήνων κατά πάσης μονομερούς λύσεως προέρχονται εκ «ζηλοτυπίας» κατά των Σλάβων. Ιδοϋ άγγλική ευθύτης και δικαιοσύνη!

Ἡ θέσις τῶν πραγμάτων μεταβάλλεται ἀναπᾶσαν ὥραν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὅτε μὲν ὑπερισχέει τὸ βέβαιον τοῦ πολέμου, ὅτε δὲ τὸ βέβαιον τῆς εἰρήνης. Αἱ διαπραγματεύσεις τῶς πληρεξουσίων καὶ ἰδίως τοῦ μαρκησίου Σαλισβούριας μετὰ τοῦ Μιδάκτ ἐξακολουθοῦσι· λέγεται δὲ ὅτι ἐδόθη τῇ Πύλῃ τελευταία προθεσμία, λήγουσα σήμερον τὸ ἑσπέρασ, ὅπως ἀπαντήσῃ δριστηκῶς, Ἄλλ' ὁ συμβιβασμὸς φαίνεται πάντοτε ἀδύνατος· Ἡ Συνδιάσκεψις ἐνδωκεν ἀληθῶς ὡς πρὸς τινὰ ἐπουσιῶδη ζήτηματα καὶ ἐτροποποίησέ τινὰς τῶν ὄρων· καὶ ἡ Τουρκία, δ', ἀφ' ἑτέρου, ἐφάνη διαθεθεμένη νὰ ὑποβληθῇ εἰς τινὰς θυσίας. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς κατοχῆς καὶ τῆς διεθνούς ἐποπτείας οἱ Τούρκοι δείκνυνται ἀνένδοτοι, οὐδεμίαν δὲ ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐνδῶσωσιν οἱ Ῥώσσοι. Ὁ στρατηγὸς Ἰγκλιέφ ἐτοιμάζεται ἤδη ἐπιδεικτικῶς πρὸς ἀναχώρησιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐφ' οὗ θὰ ἐπιβιβασθῇ. Τὸ ζήτημα εἶναι ἐπὶ ὅλῃ παρακολουθήσωσιν αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβεῦται τῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους τὸν Σαλισβούριας, τὸν Σωδορῶν καὶ τὸν Κάλιτς, εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι, μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνδιάσκεψως, δὲν ἔχουσι πλέον λόγον νὰ μείνωσιν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Φαίνεται ὅμως ὅτι σὺν τοῖς ἄλλοις ἐπροτάθη νὰ μὴ διαλυθῇ ἡ Συνδιάσκεψις, ἀλλὰ νὰ μετανεχθῇ ἀλλαχοῦ, ἐν Ἀθήναις, Ἐνετίαις ἢ Σπίτσα (;) ὅπως ἐκεῖθεν ἐπιτηρηθῇ τὰ συμβαίνοντα καὶ σκεφθῇ ἴσως καὶ περὶ καταναγκαστικῶν μέτρων κατὰ τῆς Πύλης.

Κατὰ τὸ «Tagblatt», αἱ ἀντιπροτάσεις τῆς Πύλης περιλαμβάνουσι τοὺς ἑξῆς ἐξ ὅρων· 1) Ἡ Πύλη, ἀναγνωρίζουσα ὅτι ἡ Βουλγαρία εἶναι κατὰ μέγα μέρος χριστιανικὴ ἐπαρχία, δέχεται ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας ταύτης τὴν προτεινομένην χριστιανικὴν δι-οίκησιν· 2) Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίαν, ἡ Πύλη δὲν δύναται νὰ παρίδῃ ὅτι ἐν ταῖς δυσὶν ἐκείναις ἐπαρχίαις ὁ μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς εἶναι ἰσάριθμος τοῦ χριστιανικοῦ. Δὲν ὑποχρεοῦται λοιπὸν νὰ διορίξῃ ἐξ αἰεὶ καὶ ἀποκλειστικῶς χριστιανὸς διοικητὰς, ἀφοῦ μάλιστα τὸ Σύνταγμα δρίζει ὅτι εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα ὁ ἀνέρχωνται ἀνευ διακρίσεως οἱ ἰκανώτατοι καὶ τιμιώτατοι χριστιανοὶ καὶ μουσουλμάνοι. 3) Ἡ Πύλη ἀπορρίπτει ῥητῶς καὶ ἐντόνως πᾶσαν κατοχὴν οἰασθῆποτε τουρκικῆς ἐπαρχίας ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον. Ἀρίστη ἐγγύησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν τεταρῶν ἐπισημασμένων εἶναι αὐτὰ τὰ δικαιώματα, ἅτινα παραχωροῦνται διὰ τοῦ συντάγματος εἰς Χριστιανούς τε καὶ εἰς Μουσουλμάνους. 5) Ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν μουσουλμάνων καθίσταται περιττός, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦδε θὰ ἐπιτρέπηται νὰ ὀπλοφορῶσι καὶ οἱ χριστιανοὶ, τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ θὰ ἐξασκήται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου. 5) Ἡ Πύλη παραδέχεται ὡς ὄριον πρὸς τὴν Σερβίαν τὸν Δρίναν. Ἄλλ' ἐν ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ἀσφαλείας τοῦ τουρκικοῦ κράτους καὶ αὐτοῦ τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ, ἀπαιτεῖ τὴν κατεδάφισιν πάντων τῶν σερβικῶν φρουρίων, ἐπικαλουμένη δὲ τὸ φιλοδικαίον φρόνημα τῶν δυνάμεων, ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρ' ἐπιόρκου ὑποτελοῦς οἷος ὁ ἡγεμὼν Μιλάνος χρηματικὴν ἀποζημίωσιν. 6) Ὡς πρὸς τὸ Μαυροβούνιον ἡ Πύλη ἀναγνωρίζει τὸ δικαίον τῆς διευθετήσεως τῶν συνόρων καὶ αὐτῆς τῆς

παραχωρήσεως τοῦ λιμένος τῆς Σπίτσα, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρει ν' ἀναγνωρίσῃ ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος σὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Αἱ πληροφορίες αὗται τοῦ βιενναίου φύλλου δὲν φαίνεται καθ' ὅλα ἀκριβεῖς. Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κολωνίας» ἡ Πύλη ἐν τῇ ἀπαντήσῃ τῆς, ὅπως ἀπαλλαγῇ τῆς κατοχῆς καὶ τῆς διεθνούς ἐποπτείας, προτείνει νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ πρωτοκόλλου νὰ ἐφαρμόσῃ ἐντὸς ὄρισμένου χρονικοῦ διαστήματος πᾶσας τὰς ἀναγκαίας μεταρρυθμίσεις, νὰ συνέλθῃ αὐτῆς μετὰ ἐν ἡ δύο ἔτη ἡ Συνδιάσκεψις, ὅπως ἐξετάσῃ ἐὰν ἐξεληρώθη ἡ ὑποχρέωσις αὕτη, καὶ νὰ σχηματισθῇ ἐν Βοψλγρία μικτὴ χωροφυλακὴ ἐξ Εὐρωπαίων καὶ Τούρκων φέρουσα τὴν τουρκικὴν στολὴν καὶ τὰ τουρκικὰ σήματα.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

(Συνέχεια ἰδε ἡγούμενον φύλλον)

Περὶ τῆς ἐν Ἀμοργῷ μοῆς.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἀπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1870-1873 ἐπικολούθησεν ἡ αὐτὴ τακτικὴ. Ἀφοῦ ἐγένετο ἡ ἐξέλεξις ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ Κ. Κοσάκη καὶ κατελογίσθη ἀποδειγμένως πλέον τὸ ὑπόδικον ἡγουμενοσυμβούλιον· ἀποτίσῃ ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεώς του δραχ. 38,000, ἧς λογιστικῆς ἐργασίας ἐλαβε γνῶσιν ἐν τῷ Ἐπαρχίῳ καὶ ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Θήρας, κατόπιν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀξιότιμου καὶ εὐσυνειδήτου Ἐπαρχοῦ Κου Κετσέα καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς πρωτοκολλησεως ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις ὑπὸ ἑτέρου γραμματέως, φέρουσαι χρονολογίαν τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ Θήρας εἰς Τήνον ὅπου μετετέθη, ἐνῶ ὁ διάδοχός του κ. Δέδες εὐρίσκετο ἐν Θήρα καὶ ἐλειτούργει. Ἐξ οἴκτου δὲν κατήγγειλεν αὐτὸν ὁ Ἐπαρχος Κος Κετσέας· ταῦτα ὅμως ἐβεβαιώθη καὶ ἀνεκοινώθησαν καὶ οἱ ἔνοχοι εὐελπίσθημεν ὅτι δὲν θέλουσιν ἐκφύγει τῶν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης. Ἄρα τὸ Ἐπαρχεῖον Θήρας τὸ ὁποῖον ἐπικαλεῖσθε δὲν ἐξέδοτο ἀποφάσεις, ἀλλ' ἐξέδοτο τοιαύτας ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἐπαρχοῦ Τήνου!!! Σέις ἐνοεῖτε. Μέχρι σήμερον δὲ ἀγνοεῖ τὸ Ἐπαρχεῖον περὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων (ἔρα ὑπ' ἀριθ. 126 ἐ. ἔ. ἐγγραφον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείων τοῦ Ἐπαρχοῦ Θήρας κ. Κετσέα).

Τοιαῦται εἶναι αἱ καταγγελλόμεναι ἀποφάσεις ἐφ' ὧν ἐναβρύνεσθε. Ὡς γὰρ πρὸς 23,000 δραχ., αἵτινες λέγετε ὅτι παρεδόθησαν τῷ νέῳ Μοναστηριακῷ συμβουλίῳ ὡς καθυστέρημα. αὐταὶ προέρχονται ἀπὸ ὁμολογίας μὴ πραγματικῶν ὀφειλετῶν τῆς Μοῆς, διότι οἱ μισθωταὶ ἐνθ' εἶχον ἐγκαταλείψει τὰ κτήματα καὶ τὰ ἐνέμεσθε σέις δὲν ἐφρόντισαν νὰ τοῖς ἐπιστραφῶσιν αἱ ὁμολογίαι ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἐσχάτως ἐνεργηθείσης διοικητικῆς ἀνακρίσεως ὑπὸ τοῦ νῦν Ἐπαρχοῦ καὶ Ταμῆα Θήρας. Τίνι τρόπῳ δὲ ἀπηλλάγητε προσωρινῶς τῆς προφυλακίσεως, ὅπερ τεκμήριον τῆς δῆθεν ἀθώτητος ὑμῶν φέρετε γνωρίζομεν ἀρκετὰ καὶ ἐν ἐπιτραπῇ ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ σιωπήσωμεν. Παύσατε δὲ διότι κινεῖτε μᾶλλον τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ κόσμου καταφερόμενοι κατὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γενναδίου, ἐγνωσμένου καὶ ἐν Σύρῳ καὶ ἐν Τριπόλει καὶ ἐν Καλάμαις καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ παρὰ τῆς Ἱερᾶ Συνόδου ἐπὶ ἄκρα τιμιότητι καὶ ἀρετῇ, διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπιζητῶν τὴν προαγωγὴν του οὔτε ἤθελον νὰ διαμένῃ ἐν Ἀμοργῷ, ὡς

τοῦτο δύναται νὰ διαβεβαιώσῃ ὁ,τε Σ. Προεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ σεβαστὰ μέλη τῆς ληξάσης Συνόδου. Ὁ δὲ πρόην βουλευτὴς κ. Ἰωάν. Ἀνεξάρτητος οὐτινος σπνεχῶς μνημονεύετε, ἀδιαφορεῖ ὄλοσχερῶς διὰ τὰς μεμνιμοιρίας σας κατ' αὐτοῦ διότι ἐλπίζει ὅτι ἐν τάχει ἡ δικαιοσύνη δὲν θέλει σὰς ἀφήσει ἀνενοχλήτους καὶ ἔνεκα τῆς νοσφίσεως τῶν εἰσοδημάτων 35 μοναστηριακῶν κτημάτων, ἅτινα καίτοι μοναστηριακὰ δὲν σημειοῦνται οὔτε εἰς τοὺς ἀπολογισμοὺς ἀλλ' ἐν τῷ κορβαρῷ ὑμῶν, τῶν συγγενῶν σας καὶ τῶν φίλων σας· τὰ κτήματα δὲ εἶναι τὰ ἑξῆς· Λον.) Καλοταρίτσα· Βον.) Ἄγιος Γεωργίος· Δον.) Ἄγια Ἄννα· Εον.) Ἀρμυδάρα· ΣΤον.) Λειβάδι εἰς τὸ παράλιον Ζον.) Δούρος· Ηον.) Καλογηρικὴ· Θον.) Δελένδας· Ιον.) Πρίχτη· ΙΑον.) Δασονέρι· ΙΒον.) Σκερπαρνιά· ΙΓον.) Κάπρος· ΙΔον.) Γαδουρόκελλα· ΙΕον.) Μεσικάς· ΙΣΤον.) Ἐσχωράρα τοῦ χριστοῦ· ΙΖον.) Κόκκινα χόματα· ΙΗον.) Φρολαγγάδα· ΙΘον.) Κολοφῶνα· Κον.) Ἄνωστα· ΚΑον.) Ἐπάνω λειβάδι Αἰγιάλης· ΛΒον.) Σοχλακοπή· ΚΓον.) Κάψα· ΚΔον.) περιβόλια εἰς Ἄγιαν Ἄναν· ΚΕον.) Ἀρμυδάρα· ΚΣΣον.) Κουρουσὺ· ΚΖον.) Ἀμπέλι εἰς Κησουριά· ΚΗον.) Πλάτσικινα· ΚΘον.] Καψάλων· Δ.) Νικουργιά· ΛΑον.) Ἐλαιοτριβεῖα κάτω μεριάς· ΛΒον.) Ὅμοια χώρας Ἀμοργοῦ· ΛΓον.) Καμίνοι ὅπου κατασκευάζονται πῆλινα ἀγγεῖα· Καλοταρίτσα, Δασονέρι, Ἄγιος Γεωργίου, Ἄγιας Ἄννας, Καψάλων· ΛΕον.) Ὅμοια τῶν νήτων Νικουργιάς, Σχοινούσης, Κέρου, Ἡρακλείας κλπ.

(ἔπειτα συνέχεια).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—ο—

Ἐν τοῖς καταστάμασι τοῦ Κυρίου **Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.**

ἐξετέθησαν παντοῖου εἶδους καὶ πολὺ περίεργα καὶ νόστιμα παιγνίδια, καὶ ἄλλα διάφορα καὶ ποικίλα πράγματα, χρησιμεύοντα ὡς δῶρα διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους, οὐ μόνον διὰ τοὺς παῖδας καὶ τὰ κοράσια κατάλληλα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς κυρίας καὶ τὰς οικογενεῖας χρήσιμα.

Ἐπίσης δὲ καὶ παπούτσια διὰ τοὺς παῖδας (κατασκευὴ Παρισίων) Κάλτζαι, Γάντια τοῦ καταστήματος Jouvin, Μυρωδικὰ καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη.

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΩΝ.

(Billets de visite a la minute)

Διὰ μηχανῆς καταλλήλου, ἐξ Εὐρώπης κομισθείσης, ἐκτυποῦνται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ **Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.**

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ.

πολὺ ἐπιτυχῶς καὶ κομψῶς εἰς διαφόρους γλώσσας καὶ διὰ ποικίλων στοιχείων, π. χ. Γοθικῶν, τοῦ τύπου, τῆς Καλλιγραφίας καὶ λοιπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς ἐκτυποῦνται καὶ παντοῖου εἶδους ἐπιγραφαὶ μετὰ χάριτος καὶ λεπτότητος μαῦραι, καθῶς καὶ διὰ χρωμάτων.